04/07/2019

«Δεν ξέρω τι να κάνω με τη ζωή μου»

/ Γνώμες

Είναι συνετό για έναν άνθρωπο ν’ αναζητάει τον αληθινό σκοπό της ζωής; Όχι, βέβαια, αφού ο σκοπός αυτός είναι ήδη γνωστός με βεβαιότητα. Η γενική αρχή είναι ότι, αφού υπάρχει ζωή πέρα από τον τάφο, ο σκοπός της ζωής, χωρίς εξαίρεση, πρέπει να βρίσκεται εκεί και όχι έδώ. Αυτό το γνωρίζουν όλοι, αλλά, δυστυχώς, το θυμούνται ελάχιστα. Εσύ, λοιπόν, βάλε το ως κανόνα στη ζωή σου: Να επιδιώκεις αυτόν το σκοπό μ’ όλη σου τη δύναμη. Θα δεις τότε τι φως θα ξεχυθεί πάνω στη σύντομη επίγεια παρεπιδημία σου και στα έργα σου.

Πρώτα-πρώτα, θα καταλάβεις ότι στον κόσμο τούτο δεν υπάρχουν παρά τα μέσα για εκείνη την άλλη ζωή. Όλα τα πρόσκαιρα είναι μέσα για την κατάκτηση της αιωνιότητας. Δεν έχεις παρά να τα χρησιμοποιείς με τέτοιο τρόπο, ώστε να σε οδηγούν σ’ αυτό το σκοπό· να μη σε απομακρύνουν απ’ αυτόν και να μην εναντιώνονται σ’ αυτόν. Να, λοιπόν, ποιά είναι η απάντηση στον προβληματισμό

σου, «Δεν ξέρω τι να κάνω με τη ζωή μου». Τί να κάνεις; Κοίτα στον ουρανό και μέτρα κάθε βήμα της ζωής σου, ώστε να είναι ένα βήμα προς τον ουρανό. Είναι τόσο απλός και συνάμα τόσο περιεκτικός ο κανόνας!Ρωτάς: «Δεν πρέπει να κάνω κάτι;», Και βέβαια πρέπει. Κάνε ό,τι απαιτούν κάθε φορά οι περιστάσεις στον κύκλο σου και στη δουλειά σου, πιστεύοντας ότι αυτό είναι – και πρέπει να είναι – το καθήκον σου. Τίποτα περισσότερο δεν σου ζητείται. Είναι μεγάλο λάθος να νομίζεις ότι πρέπει ν' αναλάβεις σπουδαίους και μεγάλους αγώνες είτε για τον ουρανό είτε, όπως λένε οι νεωτεριστές, για το καλό της ανθρωπότητας. Αυτό δεν είναι καθόλου απαραίτητο. Απαραίτητο είναι μόνο τούτο: Να κάνεις το καθετί σύμφωνα με τις εντολές του Θεού. Και όταν λέω το καθετί, εννοώ ό,τι παρουσιάζεται καθημερινά στη ζωή σου. Τίποτ' άλλο. Ο Θεός φροντίζει για κάθε άνθρωπο. Εκείνος είναι που προκαλεί ή παραχωρεί ό,τι μας συμβαίνει. Η πανάγαθη πρόνοιά Του αγκαλιάζει όχι μόνο τη γενική πορεία της ζωής μας, μα κάθε στιγμή της και κάθε περίστασή της.

Ας πάρουμε ένα παράδειγμα: Σε πλησιάζει ένας φτωχός. Ο Θεός τον έχει στείλει. Τί οφείλεις να κάνεις; Να τον βοηθήσεις. Σε παρακολουθεί, λοιπόν, ο Κύριος, για να δει αν θα ενεργήσεις σύμφωνα με το θέλημά Του. Αν βοηθήσεις τον φτωχό, και Εκείνος θα ευαρεστηθεί και εσύ θα έχεις κάνει ένα βήμα προς τον τελικό σου σκοπό, την αιώνια ζωή.

Δεν χρειάζεται να χρησιμοποιήσω κι άλλο παράδειγμα, γιατί είμαι βέβαιος ότι κατάλαβες τι θέλω να πω: Σε κάθε περίσταση, δίχως εξαίρεση, να κάνεις αυτό που θέλει ο Θεός. Όσο για το τι θέλει, το ξέρεις από τις εντολές που μας έχει δώσει. Χρειάζεται κάποιος τη βοήθεια σου; Βοήθησέ τον. Σε πρόσβαλε κάποιος; Συγχώρεσέ τον. Πρόσβαλες εσύ κάποιον; Τρέχα να του ζητήσεις συγγνώμη και να συμφιλιωθείς μαζί του. Σε παίνεψε κάποιος; Μην περηφανευτείς. Σε μάλωσε κάποιος; Μη θυμώσεις. Είναι ώρα για προσευχή; Προσευχήσου. Είναι ώρα για δουλειά; Δούλεψε... Αν ενεργείς μ' αυτόν τον τρόπο σε κάθε περίσταση, αν, δηλαδή, ό,τι κάνεις είναι σύμφωνο με τις εντολές του Θεού, τότε όλα τα προβλήματα της ζωής σου θα λυθούν.

Ο σκοπός μας είναι η μακαρία ζωή μετά το θάνατο. Τα μέσα, επαναλαμβάνω, για την επίτευξη του σκοπού είναι τα θεάρεστα έργα. Το θέμα είναι, νομίζω, απλό και ξεκάθαρο. Δεν υπάρχει λόγος να βασανίζεις τον εαυτό σου με πολύπλοκα ερωτήματα και δύσκολα προβλήματα. Διώξε από το νου σου κάθε λογισμό για «κοινωνική», «μαζική», «πανανθρώπινη» δράση, όπως μεγαλόστομα λένε οι νεωτεριστές, και τότε ειρηνικά θα τραβήξεις προς τον τελικό σου στόχο δίχως εμπόδια. Να θυμάσαι πως ο Κύριος δεν ξεχνάει ούτε ένα ποτήρι κρύο νερό, που προσφέρεται σε κάποιο διψασμένο.

«Παρ' όλα αυτά», θα μου πεις, «είναι απαραίτητο να επιλέξει και να καθορίσει κανείς έναν τρόπο ζωής!». Πώς θα τον καθορίσει, αλήθεια; Θ' αρχίσει να σκέφτεται, να σκέφτεται... ώσπου να ζαλιστεί! Και πού θα καταλήξει; Μάλλον σε σύγχυση και αδιέξοδο. Το καλύτερο και το ασφαλέστερο απ' όλα είναι να δέχεται κανείς με υπακοή, ευγνωμοσύνη και αγάπη ό,τι καθορίζει γι' αυτόν ο Θεός. Και το τι καθορίζει ο Θεός για τον καθένα μας φανερώνεται στις συνθήκες και τις περιστάσεις της ζωής μας. Πάρε την περίπτωσή σου. Για την ώρα βρίσκεσαι κάτω από την προστασία των γονιών σου. Τί καλύτερο θα ήθελες; Έχεις ζεστασιά, ασφάλεια, ανεμελιά. Ζήσε σ' αυτές τις συνθήκες, κάνοντας ευσυνείδητα ό,τι επιβάλλουν κάθε φορά οι περιστάσεις, και μην αφήνεις τη σκέψη σου να πετάει μακριά.

«Είναι, όμως, αδύνατο να παραμείνω για πάντα σ' αυτή την κατάσταση», θα πεις πάλι. «Κάποτε θα πρέπει να πάρω το δικό μου δρόμο. Τί θα κάνω τότε; Μπορώ να μην το σκέφτομαι;». Το καλύτερο που έχεις να κάνεις είναι ν' αφήσεις τον εαυτό σου στα χέρια του Θεού, να προσεύχεσαι, ζητώντας Του να σε βάλει στο δρόμο που Εκείνος θεωρεί καλύτερο για σένα, και να περιμένεις υπομονετικά την ώρα που θα σου μιλήσει, θα σου μιλήσει μέσ' από τα γεγονότα. Αφού, λοιπόν, βρεις ειρήνη, ακουμπώντας στο Θεό, ζήσε απλά, χωρίς να κάνεις μεγάλα και μάταια σχέδια. Οι καθημερινές σου ασχολίες και οι σχέσεις σου με τους ανθρώπους δεν χρειάζεται ν' αλλάξουν. Μη θεωρείς πως μια τόσο απλή ζωή δεν έχει νόημα ή αξία. Ό,τι κι αν κάνει κανείς στη γη, μικρό ή μεγάλο, σημαντικό ή ασήμαντο, είναι ένα έργο. Και αν ένα έργο είναι σύμφωνο με τις θείες εντολές, τότε είναι και ευάρεστο στον Κύριο. Ε, λοιπόν, κάθε έργο ευάρεστο στον Κύριο έχει ανεκτίμητη και αιώνια αξία, όσο απλό ή ασήμαντο κι αν φαίνεται.

***πηγή:*Οσίου Θεοφάνους του Εγκλείστου, «Ο δρόμος της ζωής»,σ. 72-75, εκδ. Ι.Μ.Παρακλήτου**